

คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้คิดค้นและพัฒนานวัตกรรม "สมการเพื่อการประเมินค่าคาร์บอนเครดิตในพื้นที่ปลูกยางพารา" ที่คำนวณจากขนาดพื้นที่ และอายุของยางพารา ในพื้นที่ภาคตะวันออกของประเทศไทย การศึกษาในระยะแรกจะแยกเก็บข้อมูลตามช่วงอายุเป็นอายุ 1 ปี 5 ปี 10 ปี 15 ปี และ 20 ปี เพื่อหาค่าเฉลี่ยของปริมาณการกักเก็บก๊าซคาร์บอนรวมกับการใช้เทคโนโลยีอากาศยานไร้คนขับมาเป็นตัวช่วยสำคัญในเก็บข้อมูล

ซึ่งปริมาณการกักเก็บคาร์บอนในพื้นที่ปลูกยางพาราจะสูงกว่าพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมอื่นๆ ให้สามารถวัด "ค่าคาร์บอนเครดิต" หรือตัวเลขของการ "ปล่อย" หรือ "กักเก็บ" ก๊าซเรือนกระจกในระดับโครงการ (Project Base) ซึ่งวัดออกมาเป็นหน่วยของ "ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า" ที่องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) หรือ อบก. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดให้สามารถซื้อขายเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ และในอนาคตจะได้มีการต่อยอดเพื่อศึกษาแนวทางการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในเชิงลึกสู่การประยุกต์ใช้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรมที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อไป

สมการประเมิน 'คาร์บอนเครดิต' ลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกเชิงลึก

กรุงเทพธุรกิจ
Green Data

พื้นที่ปลูกต้นยางพารา
ภาคตะวันออก

สายพันธุ์ RRIM 600

RRIT 251

ประมาณ 2 ล้านไร่

การกักเก็บคาร์บอนที่อยู่ในดินประมาณ

16.19 ล้านตัน

คาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า

ที่ระดับความลึกของดิน

0-50 เซนติเมตร

มีการกักเก็บคาร์บอนในมวลชีวภาพ

เหนือดิน

19.66 ล้านตัน

คาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า

มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

จากการปลูกยางพารา

1.93 ล้านตัน

คาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า

ที่มา : การยางแห่งประเทศไทย ปี 2561

6/10/2566

กราฟิก กรุงเทพธุรกิจ